827/09

Den 21. september 2009 blev i sag nr. 74.055:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager den 2/6 2008 ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for den forsikrede bil, som ifølge anmeldelsen er blevet stjålet og efterfølgende fundet i beskadiget stand. Klageren er desuden generelt utilfreds med selskabets håndtering af sagen.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klagerens advokat har yderligere i skrivelse af 1/7 2009 udvidet klagen, idet han har anført:

> "I den ovennævnte sag har min klient (klager) oplyst mig, at indklagede nu - knap 1½ år efter at min klient anmeldte tyveriet af sin bil - øjensynligt har anmeldt min klient for forsøg på forsikringssvindel, med det resultat, at min klient har været til afhøring hos politiet.
>
> Ud fra hvad jeg kan se ud af sagens akter, er der ikke fremkomet oplysninger eller afgivet forklaringer, der på nogen måde kan begrunde et sådant skridt.
>
> Jeg finder det derfor dybt kritisabelt og i dén grad i strid med god forsikringsskik, at selskabet på dette sene tidspunkt finder anledning til at indgive en politianmeldelse imod klageren.
>
> **Indklagede opfordres til - over for undertegnede og Ankenævnet for Forsikring - at oplyse, hvad der har begrundet dette drastiske skridt.**

Ovennævnte gøres i den forbindelse gældende som et nyt klagepunkt over for indklagede; dette dels til støtte for kravet om forsikringsdækning, dels til støtte for indklagedes overtrædelse af reglerne om god forsikringsskik."

Selskabet har i skrivelse af 9/7 2009 til nævnet henvist til, at klageren allerede ved skrivelse af 3/3 2008 er orienteret om politianmeldelsen.

Den forsikrede bil er en Ford Escort 1,6 stationcar, årgang 1997.

I den af klagerens advokat til nævnet fremsendte klageskrivelse af 2/6 2008 hedder det:

"Natten til den 3. februar 2008 blev min klients bil stjålet fra dennes bopæl (på daværende tidspunkt S.vej …). Bilen blev kort tid efter fundet få hundrede meter fra min klients bopæl, hvor den var kørt i en lygtepæl.

Min klient meldte straks tyveriet til politiet, der udarbejdede en anmeldelseskvittering (bilag …), ligesom han straks anmeldte tyveriet til sit forsikringsselskab Topdanmark. Jeg vedlægger i den forbindelse udskrift af indklagedes elektroniske rapport om, hvilken er udarbejdet i forbindelse med klagers telefoniske anmeldelse af tyveriet (bilag …).
Den pågældende elektroniske anmeldelse blev fulgt op af udfyldelsen af et spørgeskema, hvilket fremlægges som bilag ...

Bilen blev efterfølgende af Falck transporteret til et nærliggende Ford værksted, hvor bilen d. 5. februar 2008 blev besigtiget af en af indklagede udsendt taksator. Denne konstaterede, at bilen skulle anses som værende totalskadet og udarbejdede i den forbindelse en erstatningsopgørelse (bilag …). Ifølge erstatningsopgørelsen takseredes til 48.000 kroner inkl. moms, hvilken klager underskrev d. 7. februar 2008.

Det fremgår af erstatningsopgørelsen, at '*erstatningsbeløbet er fastsat med forbehold af forsikringsindklagedes erstatningspligt*' samt at '*køretøjet tilhører forsikringsindklagede, som sørger for afmelding*'.

Indklagede foranledigede herefter bilen afmeldt fra CMR-registeret.

I tiltro til, at sagen herefter var afsluttet erhvervede klager herefter en ny bil, der bl.a. skulle bruges til arbejdskørsel m.v.

Efterfølgende blev klager i sit hjem opsøgt af en skadekonsulent ansat hos indklagede. Denne havde i grove vendinger beskyldt klagers søn for at være den der havde forvoldt skaden, for herefter at dække over dette ved at anmelde skaden som et tyveri. Dette blev kategorisk afvist af klager.

I brev af d. 3. marts 2008 (sagens bilag …) meddelte indklagede, at indklagede alligevel ikke ville betale erstatning for tyveriet af den pågældende bil. Som det fremgår, er det indklagedes opfattelse, at klager ikke har sandsynliggjort, at der er tale om en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Her henvises bl.a. til, at bilen er stjålet fra klagers bopæl samt at bilen er monteret med elektronisk startspærre og ratlås, at der kun findes en nøgle til bilen, og at denne nøgle befandt sig i huset, da tyveriet skete.

Indklagede var af den opfattelse, at bilen - grundet startsætte og ratlås - ikke kan køres uden den rette nøgle, at indklagede har lavet en kopi af den originale nøgle og forsøgt at starte bilen med denne, men at dette ikke kunne lade sig gøre. Endvidere anfører indklagede, at der ikke findes tegn på opbrud på bilen, ligesom både startspætte og ratlås fungerer korrekt, hvilket ikke ville være tilfældet, hvis det var forsøgt opbrudt.

Herefter tager klager kontakt til undertegnede, der i brev af d. 12. marts 2008 (sagens bilag …) skriver til indklagede i sagen. I brevet anmoder jeg bl.a. indklagede om at oplyse nærmere omkring undersøgelsen af startspærren/sikkerhedsanordningen herunder oplyse hvilke undersøgelser, der er foretaget og hvad disse har udvist. Endvidere beder jeg bl.a. om at modtage kopi af den rapport/det undersøgelsesresultat, der ligger til grund for indklagedes afgørelse om, at bilen alene kan køres med rette nøgle.

Knap en uge senere bliver jeg på ny kontaktet af klager, der nu oplyser, at bilen ikke længere befinder sig hos Ford forhandleren, men er blevet solgt til en autoophugger, nærmere bestemt L. Autoophug (brev af 25. marts 2008 herom fremlægges som sagens bilag …

I indklagedes brev af d. 21. april 2008 (sagens bilag …) oplyser indklagede, at det ikke er korrekt, at bilen skulle være solgt - den er 'flyttet til opbevaring' hos den pågældende autoophugger. På dette tidspunkt har jeg endnu ikke modtaget en besvarelse af de i mit brev af d. 12. marts 2008 rejste spørgsmål, endsige kopi af undersøgelsesrapport i sagen.

Jeg modtager herefter d. 24. april 2008 uddybende redegørelse fra indklagede (sagens bilag …) i hvilken det i generelle vendinger beskrives, hvordan man har undersøgt bilens startspærre. Indklagede anfører i den forbindelse, at man intet nærmere kender til bilens elektroniske start- spærre andet end, at det er fabriksmonteret. Man ønsker ligeledes ikke at fremsende den udarbejdede rapport herom, idet denne ifølge indklagede betragtes som et internt arbejdsdokument, der ikke må udleveres.

Ved brev af d. 14. maj 2008 (sagens bilag …) oplyser indklagede, at man, medmindre man hørt noget fra klager inden d. 28. maj 2008, betragter bilen som indklagedes og selv vil sørge for, at denne bliver fjernet.

I mit brev af 26. maj 2008 (bilag …) meddeler jeg bl.a. indklagede, at bilen tilhører klager og for indklagedes regning skal flyttes til en af klager anvist adresse. I skrivende stund har jeg ikke hørt nærmere fra indklagede herom.

Det er overordnet klagers anbringende, at klager har løftet bevisbyrden for, at der er tale om et dækningsberettiget tyveri. Klager har således straks anmeldt tyveriet til politi og forsikringsselskab og gjort alt hvad parterne har forlangt af ham.

Det er korrekt at bilen er forsynet med startspærre og at bilen ikke udviser indbrudstegn. Imidlertid har klager forklaret at han kun er i besiddelse af en originalnøgle, hvilken var i behold og ikke har kunnet stjæles. Nøglen er i øjeblikket i indklagedes besiddelse.

Hertil kommer, at der er tale om en bil fra 1997, dvs. et fra en tid hvor elektronisk startspærre er et relativt nyt fænomen, og hvor kravene til sikkerhed omkring signalkryptering og -kopiering er yderst beskedne. I årene herefter har det da også vist sig, at navnlig ældre startspærrer forholdsvist let kan kopieres og/eller omgås - jeg henviser i den forbindelse til talrige artikler i dagspressen og fagpressen herom.

I en situation som den foreliggende må det herefter påhvile indklagede at påvise, at der ikke er tale om en dækningsberettiget tyveri, hvilket ikke er sket.

Indklagede har alene i generelle vendinger henvist til forhold omkring startspærren og har ikke forklaret, endsige foretaget nærmere undersøgelser omkring de konkrete forhold ved netop denne startspærre. Det fremgår endvidere at indklagede har anvendt en kopinøgle (der ifølge indklagede ikke har virket), men indklagede har - på trods af flere opfordringer herom - ikke konkret oplyst de nærmere omstændigheder herom.

Således er der ikke nærmere fra indklagedes side konkret redegjort for den pågældende startspærres virkemåde og effektivitet. Der henvises i den forbindelse til kendelserne AK70529 og AK71408.

Indklagede har endvidere afvist at udlevere den dokumentation, der danner grundlag for indklagedes afvisning. Herved har indklagede i alt overvejende grad afskåret klager for at rette for sig, dvs. forsøge at imødegå eller gendrive de af indklagede fremsatte årsager til at afvise dækning - af samme grund har de af indklagede fremsatte grunde alene karakter af udokumenterede postulater.

Det må tillige være i strid med god forsikringsskik at nægte en forsikringstager indblik i de konkrete forhold, der bevirker afvisning af dækning (indklagede kunne - således som det fremgår af såvel de forvaltningsretlige love/regler og persondataloven - have valgt at udelade forretningsfølsomme oplysninger/forretningshemmeligheder m.v., og så alene oplyse øvrige forhold. Dette er imidlertid ikke sket.). Det må endvidere være i strid med god forsikringsskik at true med politianmeldelse, for derefter øjensynligt ikke at gøre alvor heraf.

Under alle omstændigheder har indklagede under hele sagens forløb - dvs. også efter at indklagede har afvist dækning - de facto handlet som om bilen tilhørte indklagede.

Således har indklagede - uden klager viden eller accept - annonceret den pågældende bil til salg på en forhandlerhjemmeside og transporteret bilen over til pågældende køber heraf.

Ligeledes har indklagede afmeldt bilen fra CMR-registeret.

Sidst men ikke mindst mener indklagede sig (så sent som i brev af 14. maj 2008, sagens bilag ...) berettiget til at sælge bilen, såfremt klager ikke reagerer inden for en bestemt frist. På intet tidspunkt har indklagede således forespurgt hvad der skal ske med bilen, herunder om klager ønsker denne retur m.v. Det turde være åbenlyst, at indklagede ikke kan foranledige en bil solgt, der ikke tilhører indklagede!

Indklagedes handlemåde har desuden påført klageren et tab, derved at han i tidsrummet mellem indklagedes anerkendelse og senere afvisning - har anskaffet sig en ny bil (idet denne bl.a. anvendes til arbejdsmæssig transport). Dersom klager fra start havde været klar over at der ikke var forsikringsdækning, ville han for egen regning have ladet bilen reparere. Dette er stadig en mulighed, men grundet indklagedes afmelding af bilen fra CMR-registeret skal bilen nu synes igen - med øgede udgifter for indklagede til følge. Det bemærkes i den forbindelse at den pågældende bil netop var blevet synet få måneder før tyveriet, og at klager i den forbindelse havde anvendt et større beløb til reparationer på bilen.

Ud over de anførte udgifter kommer klagers udgifter til advokatbistand, i hvilken forbindelse det skal bemærkes, at indklagedes handlemåde og skrivelser klart har nødvendiggjort advokatbistand.

Klagers påstande er herefter følgende:

Principalt: Indklagede tilpligtes at anerkende, at der er tale om et dækningsberettiget tyveri og svare erstatning i overensstemmelse med det i taksatorrapport af 7. februar 2008 herom anførte.

Subsidiært: Indklagede tilpligtes at betale rimelige omkostninger forbundet med at få den i sagen omhandlede bil nysynet.

I relation til sagens omkostninger ønsker klager indklagede tilpligtet at betale klageren de omkostninger, der er påløbet forud for sagens indgivelse for Forsikringsankenævnet, i alt kr. 13.125,00 inkl. moms."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 26/6 2008 til nævnet anført:

"Klager har anmeldt sin bil stjålet d. 3. februar 2008 mellem kl. 04.00 og 06.15 fra en parkeringsplads på S.vej …

Om omstændighederne har klager forklaret, at bilen stod på parkeringspladsen uden for stuevinduet jf. det vedlagte foto. Klager og hans samlever sad i deres stue frem til kl. 04.00, fordi de ventede på at deres søn på 15 år, der havde været i byen skulle komme hjem. Klager så ned til sin bil kl. 04.00, og på det tidspunkt stod bilen stadig på parkeringspladsen. Klager og hans samlever blev enige om ikke at vente længere på sønnen og gik i seng.

KI. 06.15 kom sønnen hjem og vækkede klagers samlever og spurgte, om de havde været ude at køre i bilen, om de havde flyttet bilen eller sat den et andet sted, idet bilen ikke mere stod på parkeringspladsen. Klager blev d. 4. februar kontaktet af politiet, idet bilen var fundet tæt på klagers bopæl med skader. Politiet oplyste, at bilen måtte have været ført af en lille person, da forsædet var kørt helt frem.

Af den tekniske undersøgelse af bilen fremgår det, at der var skader på fronten og højre side efter påkørsel foto 3, 4, 5, samt påkørselsskade på højre baghjørne foto 10, 11, 12.

Rat/tændingslåsen i bilen er en kombineret rat og tændingslås med såkaldt låsetap, når låsen er sat funktion, går den i indgreb i ratakslen, hvorved rattet ikke kan drejes. Ratlåsen var uden spor efter opbrud og virkede med rette nøgle. Rattet gik i indgreb og kunne ikke drejes rundt.

Bilen er forsynet med fabriksmonteret startspærre og kan derfor kun køres med rette nøgle, som er godkendt i startspærrens styreboks. Brydning af startspærren kan kun ske ved indgreb i styreboksen eller ved udskiftning af denne. Der var ingen spor efter indgreb i styreboksen foto 15. Bilen blev startet med rette nøgle og motoren kørte uden anmærkning. Der har derfor ikke været foretaget indgreb i bilens startspærre system. Lampen for startspærren lyste og viste, at systemet virkede.

Som det fremgår af foto 16 og 17 fik vi fremstillet en kopinøgle ud fra den originale nøgle. Nøglen blev prøvet i bilen og kunne åbne alle døre og ratlåsen, hvor der kom tænding på bilen, men bilen kunne ikke starte med nøglen, der var uden transponder. En transponder er den chip, som gør det muligt at starte bilen, da den sender besked til bilens startspærre.

Vi har derfor kunne konkludere at bilen alene kan have været kørt med rette nøgle.

Vores skadekonsulent har forespurgt klager, om det muligvis kunne være sønnen, der havde taget nøglerne til bilen og kørt med den. Dette har klager dog afvist, idet han har oplyst, at der kun fandtes en nøgle til bilen og den hang i hans nøglebundt i gangen, hvor den havde hængt hele tiden.

Ved en samlet vurdering af sagen finder vi ikke, at klager har godtgjort, at der er indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed som anmeldt af klager, og vi har derfor afvist erstatningspligten.

De vedlagte ankenævnskendelser 68871 og 70370 omhandler praksis ved tilsvarende anmeldelser.

Som klagers advokat anfører, har vi haft det skadede køretøj opbevaret hos L. Autoophug …, men d. 19. juni 2008 er bilen transporteret til klagers adresse.

Køretøjet er afmeldt af selskabet, da udbedringsomkostningerne overstiger grænsen for afgiftsfri genopbygning. I en sådan situation skal vores taksator inddrage registreringsattesten og fortage afmelding af køretøjet, hvorefter registreringsattesten indsendes til Skat med oplysning om blokering i motorregistret jf. bekendtgørelse om fritagelse for registreringsafgift af motorkøretøjer, som genopbygges efter en færdselsskade.

Jeg vedlægger kopi af vores brev til Skat samt ankenævnskendelse nr. 61356 der behandler spørgsmålet."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 15/7 2008 til nævnet bemærket:

"Det fremgår at indklagedes bl.a. har fremlagt kopi af
- Brev til Skat
- Foto af parkeringsområdet ved S.vej
- Fotomappe af de tekniske undersøgelser.

Jeg bemærker, at hverken jeg eller min klient er i besiddelse af de pågældende bilag og derfor anmoder om at modtage en kopi heraf.

Særligt fsv. angår fotomappe af de tekniske undersøgelser bemærker jeg, at jeg adskillige gange har rykket indklagede for fremsendelse af den pågældende dokumentation, uden dog at have modtaget denne. Først i forbindelse med klagesagens behandling i Ankenævnet er indklagede øjensynligt indstillet på at udlevere (dele af) den ønskede dokumentation.

Indklagede har dog fortsat ikke fremlagt det interne undersøgelsesmateriale/den rapport, hvorpå indklagede baserer sine undersøgelser. Denne er efter klagers mening essentiel i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt og i hvilket omfang indklagede har godtgjort, at det pågældende tyveri IKKE er dækningsberettiget. I skrivende stund er dokumentationen endnu ikke modtaget, hvorfor det i videst mulig omfang skal tillægges indklagede skadevirkning, jfr. også de i mit brev af 2. juni 2008 nævnte Ankenævnsafgørelser herom.

I relation til tilbagetransport at køretøjet har min klient netop (dvs. ved modtagelsen af kopi af Nævnets brev 4. juli 2008) konstateret, at køretøjet ER blevet tilbageleveret. Køretøjet er imidlertid blevet afleveret på min klients gamle adresse, S.vej … hvilket min klient som anført først nu er blevet klar over.

Imidlertid har jeg i mit brev af 26. maj 2008 til Topdanmark udtrykkeligt anført følgende:

...Min klient ønsker IKKE resterne solgt, men ønsker bilen tilbagetransporteret til sin (nye) privatadresse, N.B. ... Dette skal ske iht. nærmere aftale med min klient, der kan kontaktes på tel. …

…Bilen skal i øvrigt tilbageleveres med original nøgle samt registreringsattest - begge dele er udleveret til indklagedes taksator.....

Min klient har netop besigtiget bilen og konstateret følgende:
- Bilen henstår (formentlig siden d. 19. juni 2008) ulåst og med nedrullede vinduer,
- Der forefindes hverken registreringsattest eller nøgle,
- Der er påført bilen yderligere skader, bl.a. i form af:

    1. stor rids/bule langs bilens højre side
    2. beskadiget dørhåndtag v. højre fordør

3. skade/mugdannelse på indtræk m.v. pga. vandindtrængen i forbindelse med nedrullede vinduer (min klient har måtte tape vinduer til, da disse ikke kunne rulles op (se billeder)
4. generelt skidt og snavs indvendigt pga. nedrullede vinduer
5. skade på gummiliste ved forrude

Jeg vedlægger en række fotos til belysning af de ovennævnte forhold (bilag …).

Indklagede har således i knap 1 måned vidst, at bilen skulle transporteres til min klients ny adresse, samt at dette skulle ske efter forudgående kontakt/aftale med min klient.

På trods af min klare instruks herom, har indklagede øjensynligt valgt IKKE at kontakte min klient herom, og blot transportere bilen retur efter forgodtbefindende og uden forudgående besked herom og uden nøgler og registreringsattest. (Det bemærkes at bilen er forsynet med ratlås og således om udgangspunkt endnu ikke kan flyttes uden nøgle.)

Indklagede opfordres til at oplyse, om indklagedes fortsat er i besiddelse af hhv. nøgler og registreringsattest.

I relation til indklagedes evt. 'teori' om, at bilen skulle være blevet ført af min klients søn bemærkes, at bilen ifølge politiet blev ført af 'en lille person' og min klients søn er over 180 cm høj. Derved må han anses for værende hævet over enhver mistanke.

I relation til den af indklagede påberåbte kendelse (AK 61.356) gøres det gældende, at indklagede ikke har dokumenteret, hvor stor udbedringsudgiften er, sammenholdt med bilens handelsværdi. Det er således ikke dokumenteret, at det ikke skulle være muligt for klager at reparere bilen. Indklagede er allerede af den grund forpligtet til at erstatte klagers udgifter til fornyet syn/indregistrering. Under alle omstændigheder fastholdes det, at indklagede er forpligtet til at erstatte klagers udgifter til fornyet syn/indregistrering. Nævnet anmodes om, særskilt at tage stilling hertil.

I øvrigt bemærkes, at klagers bil var nysynet, nærmere bestemt synet d. 21/8 2007 **(bilag …).** Klager havde i den forbindelse bekostet 2 nye bagfjedre, nye bremseskiver foran, nye bremsebakker bag, nyt varmeapparat, svejserarbejder under bunden samt 4 nye dæk.

Jeg er i øjeblikket ved at indhente supplerende information/dokumentation herom, men det anførte kan under alle omstændigheder bekræftes gennem fornyet taksation af bilen.

Dette underbygger efter min opfattelse klart, at der er tale om et tyveri; Dersom klager 'selv' havde foranlediget køretøjet stjålet/skadet, ville han selvsagt ikke foranledige bilen synet eller ofre betragtelige beløb på bilen, da disse i en skade situation aldrig ville blive erstattet i tilstrækkeligt omfang.

Det gøres gældende, at indklagede tillige er ansvarlig for enhver skade opstået på bilen i forbindelse med bilens opbevaring hos den pågældende autoophugger, i forbindelse med transport samt i forbindelse med bilens henståen på min klients tidligere adresse. I den forbindelse bliver det formentlig nødvendigt at få bilen takseret på ny for at få arten og omfanget af mer-skaderne fastslået og vurderet.

Det gøres endvidere gældende, at indklagede som følge af det skete er forpligtet til at betale min klients rimelige og nødvendige advokatomkostninger forud for klagesagens indgivelse,

jfr. også FAL § 32, stk. 3. Det gøres i den forbindelse navnlig gældende, at indklagede ved sin handlemåde har givet anledning til, at indklagede har søgt advokatbistand.

I den forbindelse kan det oplyses, at indklagedes udgifter til advokatbistand forud for klagesagens indgivelse, andrager kr. 10.762,50 kr. inkl. moms, svarende til et tidsforbrug på 5½ timer.

Endvidere gøres det gældende, at indklagede tillige - rent ekstraordinært - skal dække klagers advokatomkostninger i forbindelse med klagesagens behandling.

Jeg kan i den forbindelse ikke undlade at bemærke, at indklagedes skadebehandling af denne sag er ved at antage groteske former!"

Herefter har selskabet i skrivelse af 21/8 2008 til nævnet anført:

"Jeg kan indledningsvis oplyse, at de af os til Ankenævnet fremsendte bilag kan videresendes til klagers advokat.

Vores interne arbejdsdokumenter finder vi derimod ikke anledning til at fremsende, idet de relevante omstændigheder for vores afgørelse fremgår af min tidligere redegørelse til Ankenævnet.

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt køretøjet kan genopbygges, skal jeg henvise til lov om registreringsafgift (senest nr. 631 af 26.06.2008) § 7 stk. 1, 2 og 3 som vedlægges i kopi.

Det fremgår heraf, at personbiler ikke må genopbygges afgiftsfrit, hvis reparationsudgifterne overstiger 75 % af bilens handelsværdi jf. stk. 1.

Reparationsudgiften andrager samtlige udgifter til genopbygning inkl. moms maling og lakering, og opgørelsen skal foretages på grundlag af bruttopriser på nye dele jf. stk. 3

Skaden på klagers bil er opgjort af selskabet jf. stk. 3 til 47.717,66 kr., og handelsværdien er fastsat jf. stk. 2 til 48.000 kr. Den opgjorte skade udgør således næsten 100 % af bilens værdi, og bilen må derfor ikke afgiftsfrit genopbygges.

Registreringsattesten vil blive fremsendt til klager på den nye adresse N.B., idet jeg beklager at den ikke fulgte med bilens rester. Den originale nøgle skulle imidlertid befinde sig i bilen under måtten i førersiden.

Selskabet er tilbudt 2600 kr. for bilens rester til ophug, og vi mener ikke umiddelbart de af klagers advokat nævnte efterfølgende skader påvirker denne skrotværdi, men hvis klager, på baggrund af reglerne om afgiftsfri genopbygning, alligevel ikke ønsker bilens rester, kan vi tilbyde klager 2600 kr. mod at få resterne og registreringsattesten retur."

Efterfølgende har parterne ført en omfattende korrespondance, som nævnet har fået forelagt.

Nævnet har tillige fået forelagt de fotos, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse vedrørende sagens faktiske omstændigheder. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann